

86

28. des.

L Ö G

um bráðabirgðabreyting á lögum nr. 24 29. marz 1956, um almannatryggingar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

13. gr. laganna orðist svo:

Rétt til ellilífeyris eiga þeir, sem eru 67 ára eða eldri.

Árlegur ellilífeyrir einstaklings, sem fæddur er árið 1894 eða síðar, skal vera sem hér segir:

								1. verðlagssvæði:	2. verðlagssvæði:
Ef lífeyrir er fyrst tekinn frá	72 ára	aldri	eða	síðar	kr.	24 000.00	kr.	18 000.00	
— — — — —	71 — —		—	21 600.00	—	16 200.00			
— — — — —	70 — —		—	19 200.00	—	14 400.00			
— — — — —	69 — —		—	17 400.00	—	13 050.00			
— — — — —	68 — —		—	15 600.00	—	11 700.00			
— — — — —	67 — —		—	14 400.00	—	10 800.00			

Árlegur lífeyrir þeirra einstaklinga, sem fæddir eru árið 1893 eða fyrr, er kr. 14 400.00 á 1. verðlagssvæði og kr. 10 800.00 á 2. verðlagssvæði, að viðbætti þeirri hækkun vegna frestunar á töku lífeyris, sem þeir höfðu öðlzt rétt til í árslok 1960. Fresti þeir töku lífeyris fram yfir þann tíma, hækkar lífeyrir þeirra í hlutfalli við hækkun samkvæmt 2. málsg. þessarar greinar, og aldrei skulu þeir njóta minni réttar en orðið hefði, ef ákvæðum eldri laga hefði verið beitt. Frestun á töku lífeyris telst lokið, þegar hlutaðeiganda er úrskurðaður ellilífeyrir í fyrsta sinn.

Lífeyrir hjóna, sem bæði fá lífeyri, skal nema 90% af lífeyri tveggja einstaklinga. Heimilt er þó að úrskurða hvoru hjónanna um sig einstaklingslífeyri, ef þau eru eigi samvistum af heilsufarsástæðum eða öðrum ástæðum, er tryggingaráð metur jafngildar.

Nú andast maður, sem frestað hefur töku lífeyris fram yfir 67 ára aldur, og lætur eftir sig maka á lífi, og skal þá hinn eftirlifandi maki til viðbótar eigin ellilífeyri eiga rétt á helmingi þeirrar hækkunar, sem hinn látni átti rétt á vegna frestunar, sem átt hefði sér stað eftir 1. janúar 1961.

2. gr.

14. gr. 4. mgr. laganna orðist svo:

Árlegur örorkulífeyrir skal vera kr. 14 400.00 á 1. verðlagssvæði og kr. 10 800.00 á 2. verðlagssvæði og greiðist samkvæmt sömu reglum og ellilífeyrir, eftir því sem við getur átt.

3. gr.

15. gr. laganna orðist svo:

Greiða má eiginkonum elli- og örorkulífeyrisþega makabætur allt að 80% einstaklingslífeyris, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

4. gr.

17. gr. laganna orðist svo:

Barnalífeyrir er greiddur með börnum yngri en 16 ára, ef faðirinn er látinn eða er örorkulífeyrisþegi.

Sömu réttarstöðu hafa kjörbörn og stjúpborn, þegar eins stendur á.

86

Þó er ekki greiddur barnalífeyrir með stjúpörnum, sem eiga framfærsluskyldan föður á lífi, eða með kjörörnum, nema þau hafi verið á framfæri hins látna eða örorkulífeyrisþegans a. m. k. 2 síðustu árin, eða ellilífeyrisþegans a. m. k. 5 síðustu árin áður en lífeyrisréttur gat stofnast. Þó er tryggingaráði heimilt að stytta þessa fresti, ef sýnt þykir, að ættleiðingin standi ekki í sambandi við væntanlegan bótarétt.

28. des.

Tryggingaráð getur ákveðið að greiða ekkli allt að fullum barnalífeyri, ef fyrir-sjáanlegt er, að tekjur hans hrökkvi ekki til að sjá fjölskyldunni farborða. Sama gildir um ellilífeyrisþega, svo og hjón, sem verða fyrir verulegum tekjumissi eða útgjaldaaukningu sökum örorku eiginkonu.

Barnalífeyrir greiðist móður eða foreldrum barnanna, enda séu þau á framfæri þeirra, eða þeim öðrum, er annast framfærslu þeirra að fullu.

Árlegur barnalífeyrir með hverju barni skal vera kr. 7200.00 á 1. verðlags-svæði og kr. 5400.00 á 2. verðlagssvæði.

Heimilt er að hækka barnalífeyri vegna munaðarlausra barna um allt að 100%.

5. gr.

18. gr. 3. mgr. laganna falli niður.

6. gr.

21. gr. laganna orðist svo:

Þegar niður falla bætur samkvæmt 20. gr., skal hver sú kona, sem orðin var 50 ára við lát mannsins, öðlast rétt til árlegs lífeyris, allt að fullum einstaklings elli-lífeyri miðað við 67 ára aldur. Lífeyrir þessi, sem miðast skal við aldur konunnar, þegar lífeyrisrétturinn stofnast, skal lækka um 6% fyrir hvert ár eða brot úr ári, sem vantar á að hlutaðeigandi sé 67 ára, en skal þó aldrei lægri vera en 10% ellilífeyris. Sama rétt eiga ekkjur, fráskildar konur og ógiftar mæður, ef þær eru orðnar 50 ára, þegar þær hætta að taka barnalífeyri.

7. gr.

22. gr. laganna falli niður.

8. gr.

37. gr. 1. mgr. laganna síðari málslíður falli niður.

9. gr.

85. gr. 1. mgr. laganna síðasti málslíður orðist svo:

Þessir sjóðir skulu greiða sjúkrasamlagsgjöld örorkulífeyrisþega sinna og elli-lífeyrisþega, sem orðnir eru 67 ára.

10. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1961.

Jafnframt falla úr gildi ákvæði 3., 4. og 6. gr. laga nr. 13 1960, um breyting á lög-um nr. 24 29. marz 1956, um almannatryggingar.

Gjört í Reykjavík, 28. desember 1960.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.